

ХРИСТО ШОПОВ

Откровен разговор с големия български актьор - за доброволната изолация, качествения сценарий и пленото сваляне на филми

текст Иван Михалев

фотография Милен Радев

Xристо Шопов не е като повечето ни кинозвезди. Той мрази публичността - и като цяло трудно допуска хора до себе си, особено пък журналисти. Но ние събрахме цялата си налична упоритост и решихме, че премиерата на новия филм с негово участие *love.net* (по кината от 1 април) е подходящ повод да го поразпитаме за случващото се в българското кино, което преживя неочекван ренесанс в по-следните години. Разбира се, почти не повярвахме на късмета си, когато той прие поканата; защото Шопов наистина пази личното си пространство грижливо и категорично.

За четвърт век в киното досега актьорът е участвал в над 60 филма. Повечето българи го свързват с ролята му на бунтаря Иван във *Вчера* (1987), как-

специално не го броим - б.р.) - ролята на Пилат Понтийски в скандалната суперпродукция на Мел Гибсън *Страстите Христови* (2004). Филм, донесъл на създателите си 370 млн. долара приходи. А сега си представи зверското ни разочарование, когато разбрахме, че Христо не обича да го питат нищичко за филма на Гибсън и категорично отклони въпросите ни по тази тема. Толкова зле не се бяхме чувствали от изгубения полуфинал с Италия на световното 1994. Другата „забранена“ тема се оказа жените. Синът на актьорския колос Наум Шопов казва, че е 100% моногамен и държи на брака си, въпреки много изкушения в киното и извън него. Запознава се с жена си Мариана, също актриса, на снимачната площадка на Индиански игри. Синът им – Наум Шо-

ка между мен и ролята, която играя

Вярваш ли в моногамията?

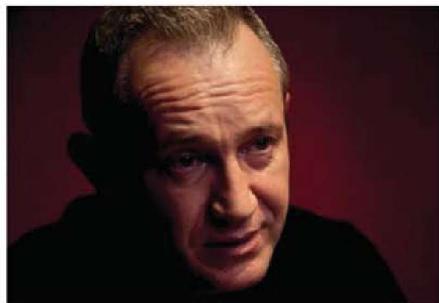
Да, моят герой във филма има доста интересни мисли на тази тема. Аз смяtam, че моногамията е нещо нормално

Не си ли се изкушавал?

Човек, ако иска да бъде изкушен, винаги ще намери какво да го изкуши. И изкушенията са много. Това с интернет например е страхотно обълчване. На мен са ми много забавни сайтове за запознанства. Не че имам профил там, казано презиртелно. Но явно хората се намират по този начин

Използваш ли социалните мрежи?

Имам профил във Facebook, но не ми е любимото място

то и с филми като *Маргарит и Маргарита* (1988), *Любовното лято* на един лъхоман (1990), *Индийски игри* (1990) и др. Христо обаче е и един от най-конвертируемите български актьори на Запад – има зад гърба си участия в поне дузина холивудски екшъни, където обикновено играе „лош“. Всъщност никак няма да е пресилено да се каже, че това е българинът, изкачил и най-високия връх в световното кино (Станислав Яневски като Виктор Крум в *Хари Потър* ние

пов-младши – е на 17 и също вече се пробва в киното.

Започнахме разговора с Христо от самия филм *love.net*, определян от продуцентите (същите, които направиха *Дзифт*) като „съвременна приказка за любовта от пръв виртуален поглед“.

В *love.net* играеш плейбой, който флиртува зад гърба на жена си в интернет. Такъв ли си в живота?

Не, определено не смяtam, че има връз-

Защо?

Ако трябва да съм откровен, предпочитам Skype като начин за контакт и чат. Някак си е по-лично. Докато Facebook е място, на което някакви хора по цял ден пишат някакви неща. След което пък някакви други хора започват да харесват и да коментират. Просто това не ми е интересно

Рекламата на *love.net* казваше, че това е филм, който показва как интернет

променя начина, по който хората се обучат. Какво е посланието на филма *Въсъщност*?

Това определено е филм за любов. Няма ги доста от нещата в съвременният български филми. В смисъл – няма мутри, политици... Всички тези неща, които поне на мен са ми омръзнали. Въобще си мисля, че не е правен такъв филм. А посланието е ясно според мен – то е в заглавието

Има ли сексцена с твоя участие?

Имаше една, която мисля, че отпадна впоследствие. Но във филма има разни такива сцени. Не съм гледал последния вариант, така че не съм наясно какво е останало

Защо се нави да играеш мъж, хванат в крачка от жена си?

Много ми хареса сценарият, това е причината. За самия мен е нещо различно, защото в последните години играя доста еднотипни неща, с много малки изключения

На „лошия”?

Да, един лош човек, който по сценарий трябва всячески да тормози никакви други хора

ИМА ДОСТА БЪЛГАРСКИ АКТЬОРИ, КОИТО СЕ СНИМАТ В АМЕРИКАНСКИ ПРОДУКЦИИ. НО Е НОРМАЛНО ЗА ГЛАВНИТЕ РОЛИ ДА НАЕМАТ ЗВЕЗДИ

Българското кино определено дръпна в последните години. На какво се дължи – повече пари ли има?

Парите не са повече според мен. Даже в последно време, доколкото знам, има куп филми, спечелили субсидии от Националния филмов център, които не са си получили парите. Не знам колко нулеви сесии трябва да има оттук нататък, за да се наваксат всички ненаправени филми. Така че държавата определено не се грижи за киното. Това е видно. Иначе не мога да кажа защо киното дръпна напред. Може би причината е, че има повече професионалисти, за което заслуга имат тези американски компании, които работят в България, като New Image и UFO. Защото 90% от хората, които работят в техните филми,

участват в правенето и на другите филми. Едно време един филм се снимаше за три месеца, имаше бюджет, имаше почивни дни и т.н. Докато сега един филм се снима за месец. Всичко това идва от факта, че много от хората просто се научиха да работят по друг стандарт

Значи нивото на професионализъм се вдига?

Да, това е в техническо отношение. Оттук нататък, за да има филм, трябва да има добър сценарий

Има ли проблем с качеството на сценарийите?

Като цяло има. Но *love.net* не е от тези филми

Защо българските актьори не успяват да пробият в холивудски филми, както стана при теб? Повечето играят като статисти и епизодични роли

Има доста български актьори, които се снимат в американски продукции. Много голяма част от каста е български. Сега, нормално е за главните роли да се наемат звезди, които ще им продадат филма. Това е начинът да се случат нещата. В самата Америка е страшно

трудно за актьорите. Там има огромен брой актьори, които чакат своя шанс. И което е по-важното – те нямат проблем с езика. Какъвто и английски да говориш, винаги ще играеш емигрант, защото ще имаш акцент

Христо Мутафчиев каза в едно интервю, че големият проблем на българските актьори е езиковата бариера.

Така ли е наистина?

Да, това е една от причините. Ти можеш да отидеш в Лос Анджелис, да си наメリш агент, което впрочем е страшно трудно, да започнеш да ходиш по разни кастинги, но винаги ще си много профилиран. Ще играеш или някакъв руснак, или емигрант от Източна Европа

Ти как преодоля проблема с английския?

Въобще не съм го преодолял. Моят английски не е чудесен, в никакъв случай. Имам си балкански акцент. Има филми, в които са ме озвучавали. Но там, където им трябва акцент – може да бъде руски или някакъв друг, съм с моя си глас

Кое е по-изгодно финансово за един актьор – главна роля в български филм или малка роля в холивудска продукция?

Много е различно заплащането. Дори и в български филми е различно. По принцип в чужда продукция парите са повече, но цифри няма да коментирам. Всеки си стига донякъде. Има някои стъпала, по които се качва. И си стига до цената

Сам спомена, че в последните няколко филма играеш все злодеи. Това не те ли профилира прекалено много – хората свикват да те виждат все в такива роли?

Аз имам възможността да избирам какво да играя. Някой път просто казвам, че няма да го направя. Но нямам тази възможност да кажа „оттук нататък ще правя само еди-какво си“. Не мога да си го позволя това

Какъв е допустимият компромис за теб?

Все пак трябва да ми е интересно това, което ще снимам

Какви роли си отказвал? Комедийни ли?

Те са основно в български филми. Или не ми харесва достатъчно сценарият, или не можем да се разберем финансово. Желанията на двете страни трябва по някакъв начин да се срещнат. Защото аз нямам ресторант, нямам бензиностанция, нямам магазин. Аз работя актьор

Вярно ли е, че си нарекъл Вал Килмър „задник“? И ще обясниш ли откъде е тази твоя неприязнь към него?

Не съм го нарекъл „задник“, нито съм се карал с него. Това беше в никакъв разговор с журналист, стана недоразумение и след това го прочетох по разни вестници и в интернет. Цялата история е изключително украсена. Нищо драматично не е имало

Имаше един период в кариерата ти между 1995 и 2000-та, когато не се появяваше на еcran. Какво правеше през тези години?

Ако ме питате дали съм бил извън България – не, тук си бях. В този период се опитвах да се занимавам с театър. Десет години бях в театър „София“ – от 1987 до 1997. След това се махнах

И на какво се дължеше тази пауза?

Просто нямах работа. Това не винаги е въпрос на личен избор. Просто или има, или няма работа – понякога може две години да не работиш абсолютно нищо

АЗ ИМАМ ВЪЗМОЖНОСТА ДА ИЗБИРАМ КАКВО ДА ИГРАЯ. И НЯКОЙ ПЪТ ПРОСТО КАЗВАМ, ЧЕ НЯМА ДА ГО НАПРАВЯ

Защо реши да изоставиш театъра?

По-скоро той ме изостави. Аз завърших НАТФИЗ през 1987 и с конкурс влязох в театър „София“. Беше много тежък конкурс в два кръга. Търсеха се млади хора тогава, като таргетът беше Ромео и Жулиета. Две или три години чаках, за да получа дебют. Дебютът ми беше в една пиеса на Колю Георгиев – *Съдии на самите себе си*. Истината е, че нямах достатъчно работа, а това беше времето, когато трябваше най-много да работя. Това беше след участията ми във филмите *Вчера, Маргарит и Маргарита* и куп други, които излязоха в този период

Чувстваше ли се пренебрегнат?

Аз си взех отпуск, за да се снимам в *Маргарит и Маргарита*. В театъра винаги е имало някаква завист към хората, които се снимат в киното. Защото всеки актьор иска да се снима в киното

Някаква ревност, така ли?

Да, това е точната дума

Има теория, че мъжете около 40-те влизат в криза на средната възраст. Как протича тя при теб?

Не е точно след 40, малко по-нататък е. Годините вървят напред, започваш

да си задаваш някакви въпроси. Това се случва на всеки. Нищо необичайно няма

Защо толкова рядко даваш интервюта?

Има хора, които обичат да дават интервюта и да се показват по телевизията. Аз не обичам. Смятам, че първо нямам нещо кой знае колко интересно да кажа. Второ, може би не искам да говоря

Звездата ти изгря с *Вчера*, където игра бунтаря Иван. Различава ли се бунтът на днешните млади от този на вашето поколение?

Спомняте ли си с каква музика беше бунтът на онези млади? Вижте каква музика слушат младите днес. Това е разликата

Какво се случи с „поколението Вчера“ – хората, които бяха на 20, 20 и нещо преди Десети ноември? Защо повечето от тях не успяха да се реализират?

Много голяма част от тях се изгубиха в прехода. Включително много мои колеги, които престанаха да се занимават с кино и театър. Някои емигрираха, други се отказаха, трети вече просто ги няма. Необходима е голяма доза късмет, особено в нашата професия. Е, разбира се, нужен е и някакъв талант, защото късметът ти ще проработи един път, но оттам нататък нищо няма да се случи. Не знам защо... Някои не издържаха, може би. Ако кажа, че обществото няма нужда от тях, ще прозвучи тъпло, макар че то е точно така. В един момент започваш да се чувствува ненужен и оттам нататък пътят е един – надолу

Намекваш за това, че киното и културата като цяло не бяха приоритет на държавата ли?

Те и сега не са приоритет. То кое е наред. В смисъл – когато няма пари за здравеопазване и за образование, не може да очакваме друго

Следиш ли политиката?

Чак да я следя – не. Но не мога да не я виждам

Какво мислиш за сегашната ситуация – към по-добро ли вървят нещата или към по-лошо?

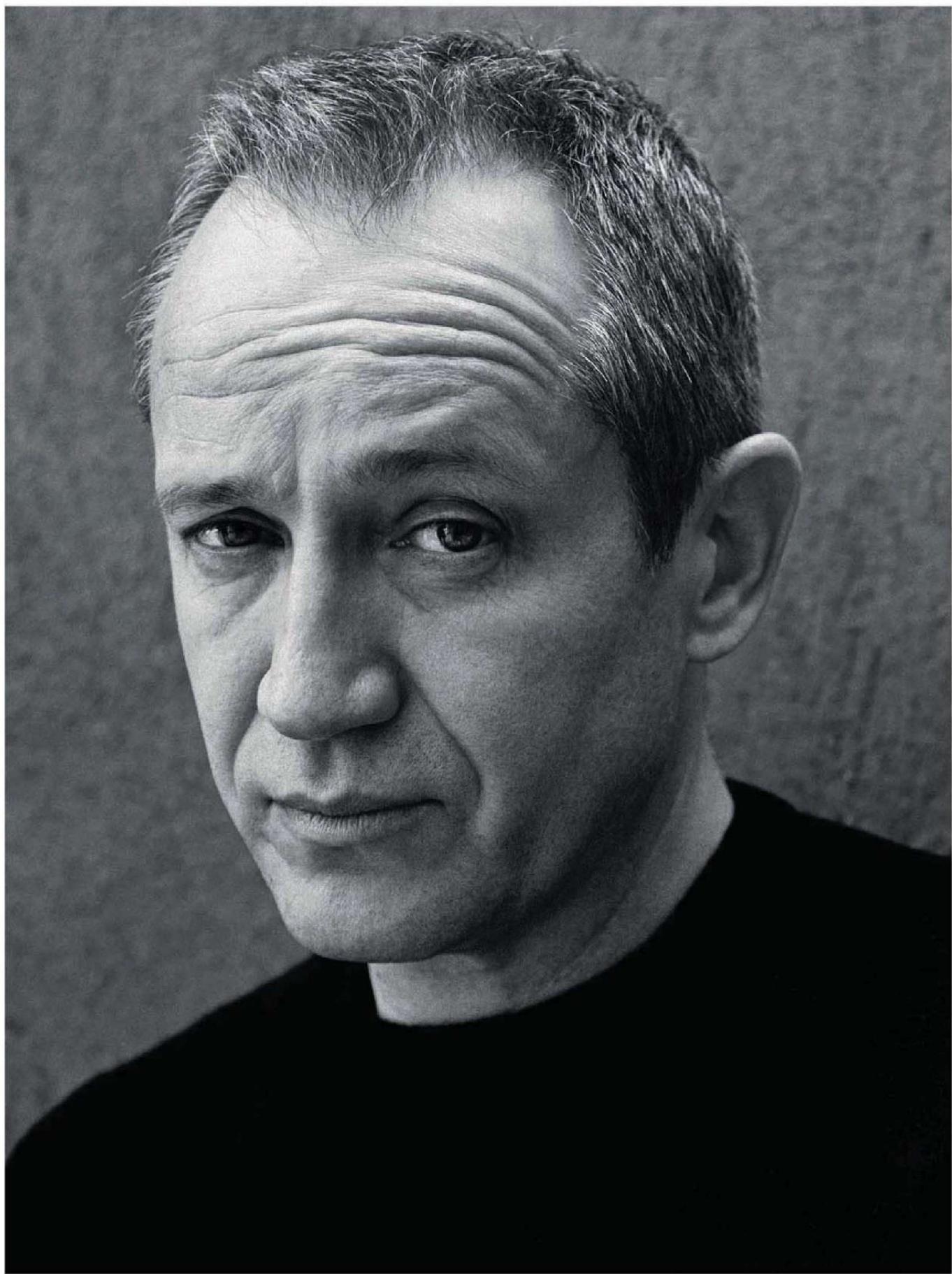
Нещата от много години не вървят на добре. А сега с тази криза, която не е само духовна, никъде не вървят на добро – нито в Италия, нито в Германия... Навсякъде се отразява това

В киното как се отрази кризата?

Ами намаляха продукциите. А продуктите си измиват ръцете с кризата – обясняват колко е сложно. Оттам нататък хонорарите падат надолу. Нормално е да има по-малко филми. А в България

PLAYBOY

ИНТЕРВЮ

по принцип има много малко филми. В последните години наистина има някакво раздвижване – излязоха няколко филма, но както го има, така може и да изчезне. Трябва да се правят поне 10 филма годишно, за да има някакво ниво. Защото от тези 10 филма ще излязат поне три добри. От друга страна, не знам дали хората имат нужда от тях. Ако погледнете форумите в интернет – като излезе български филм, се започва едно зловещо плюене

И ти ли смяташ, че торентите са причината за това по-малко хора да гледат филмите на кино?

Ще ви призная, че и аз си дърпам филмите от интернет, но не защото ще ми излезе по-евтино, отколкото ако отида на кино. Просто предпочитам да гледам външи. Вероятно това се случва в цял свят

Проблемът не е в пиратството, а в това, че няма легална алтернатива на филмите в интернет, не мислиш ли?

Да, според мен трябва да можеш да си свалиш нов филм срещу заплащане. Да кажем, ако билетът на кино е 7 лева, ти да можеш да си го свалиш за 2. Тогава поне ще свалиш нещо качествено. А тези пари ще отиват при онези, които са направили филма. Защото така или иначе хората ще продължат да свалят филми. Ще затворят един сайт, ще се появи друг

Какви филми обичаш да гледаш?

Различно. Много харесах сега последния на Клинт Ийстуд – *Hereafter*. А също и *Речта на краля*

Какво правиш в свободното си време?

Полагам никакви усилия да поддържам физическата си форма. Имам и странични занимания. Изкушен съм от това да снимам. Разхождам се с фотоапарат. Два-три пъти в седмицата ходя и да стрелям на „Герена“. Това е

Ловец ли си?

Не, стрелям само по мишени. Мисля, че тези хора, които убиват за удоволствие, ще трябва да платят никаква сметка

Лоша карма?

Ами да. Не харесвам убийството за удоволствие

Мислил ли си какво ще правиш, след като спреш да се снимаш във филми?

Не. В това отношение съм оставил нещата да се случват от само себе си. Каквото има да става, ще става

Тази година се очаква да излезе още един филм с твоето участие (работното

**заглавие е Операция Шменти Капели, режисьор е Влади Въргала – б.р.). Ка-
къв играеш там?**

Доста особен е жанрът. Има едни лоши полицаи, има и добри полицаи. Аз играя добър полицай

Доброто ченге, така ли?

(смее се) Да, макар че филмът не е полицейски. Не е екшън, но има полицейски сцени. И да, би трябвало да излезе тази година

Имаш ли следващ ангажимент?

Не, чакам

**ТРЯБВА ДА МОЖЕШ ДА
СИ СВАЛИШ НОВ ФИЛМ С
ДОБРО КАЧЕСТВО СРЕЩУ
ПРИМЕРНО 2 ЛВ. – И ТЕЗИ
ПАРИ ДА ОТИВАТ ПРИ
СЪЗДАТЕЛИТЕ МУ**

**Чувстваме никакво силно огорчение в теб – сякаш от самата действителност.
Д-р Фостър май наистина е заминал за
Глостър. Разбираме отказа от светското,
от глупостите и празните приказки,
но все пак, ако хвърлиш един поглед
навътре в себе си, защо така?**

Ами да, заминал е. Понякога на въпроса „защо“ няма отговор

Подобен тип, да го наречем, „отказ от света“ и презрение към дребноватото,

**имаше и при Брандо след края на 60-
те. Макар паралелът да е доста смел –
има ли нещо общо?**

Не. Абсурд

**Какво научи от Гибсън?
(мълчание)**

Добре, а от баща си?

Всичко, което съм научил за тази професия, е от него. Това е безкраен разговор, и доста личен, в който не ми се влиза

Какво ще ни кажеш за своето поколение актьори – Жоро Стайков, Чочо Поппийорданов, Ирина Жамбонас? И въобще какво постигна и какво – не?

Иринка е по малка от нас – да сме точно. Иначе всеки си хвана по пътя. Нямам какво да кажа, освен че имахме шанса да поснимаме доста в онези години

Ако утре, да не дава Господ, те бълсне трамвай – какво оставяш след себе си, как ще бъдеш запомнен?

(смее се) Ами вече ме бълсна трамвай преди десетина години – съвсем наистина. И ви уверявам, че го запомних. Иначе – децата си Наум и Невена, за другото не знам. А и не ми е много важно

Как поддържаш духовна форма? Какво четеш напоследък?

Имам известни проблеми в тази посока, трудно чета. Може би не съм попаднал на подходящата книга